

Undgå at fejlvurdere indtjeningsmulighederne når planteavlsbedrifteres arealer øges

En række af de vigtigste elementer til vurdering af økonomien i markbruget berøres som et oplæg til sessionens anden og mere praktiske del. Gennemgangen skal primært ses i lyset af at planteproduktionsbedrifternes bliver større år efter år, og at forpagtningsandelen også er stigende. Kombineres denne tendens med en generel presset indtjening fra markbruget må man stille sig kritisk til landmændenes grundlæggende vurdering af indtjeningspotentialer ved de gennemførte arealudvidelser.

Der indledes med en kort omtale af et par af de mest brugte nøgletal for opgørelse af indtjening, "Rest til jordleje ekskl. EU-støtte" og "Dækningsbidrag II". Herunder sættes der særlig fokus på "Maskinomkostninger inkl. arbejde", der har meget stor betydning for indtjeningen på den enkelte bedrift. Især sættes der fokus på disse omkostninger i forbindelse med en udvidelse af bedriften, også kaldet de marginale omkostninger.

I en periode med beskedne priser på især kornafgrøder er det vigtigt ikke at overvurdere betydningen af et højt afgrødeudbytte, set i forhold til de ressourcer der sættes ind på at skabe et højt udbytte. Afgrødeudbyttet er vigtigt, men nettoindtjeningen er vigtigere og den pointe vil også blive berørt. Sidst men ikke mindst bliver der med de større og større bedrifter også længere afstand ud til de enkelte marker. Det indebærer øgede omkostninger til transport, som også skal vurderes kritisk, når indtjeningen fra en forpagtning eller et tilkøb af ny jord overvejes.